
Keresztesi József

A SZÉGYENRŐL

A költészet egyetlen valódi tárgya.
A gazda egy parcellát elkerít,
kimetszve egy tetszőleges formát,
és alapot ás a betonkerítésnek.
Miután pedig elkészült, engedi,
hogy az őserdő birtokba vegye
az ápolt kertek, kövér legelők
övezte telket: sűrű aljnövényzet,
liánok, indák, örök félhomály,
édesen bomló, puha korhadék,
elviselhetetlen páratartalom,
rikácsolás, csattogás a lombok
felső szintjén. Kiismerni sok,
elveszni kevés. Nagy néha egy-egy
tarka tollú, csillogó madár
szem elé kerül.

Aztán a várva várt pillanat:
fölfedezik a titkos szigetet,
partra szállnak a jó szemű hajósok –
térképre kerül. Úgymond, *fölkerül* rá.
(*A költészet egyetlen valódi
tárgya: meghökkentő, kissé
kivagy, mégis erős felütés,
határozott és figyelemre készlet,
magára vonja a tekintetet.*)
Behajóznak tehát, horgonyt vetnek.
Három zsák búza, bőtermő hibrid,
két zacskó vetőmag, köles és bab,
s ami a legfőbb: másfél fontnyi só.
Tisztességes ár, mindent egybevéve.
Ehhez képest Péntek
döbbent tekintete
a távolodó csónakban.